

PO Box 18
Hodkovice nad Mohelkou
Mail: redakce@narmyslenka.cz
Web: www.narmyslenka.cz

Vydavatel:
O. s. Národní myšlenka

Šéfredaktor
Milan Špinka

Redakce:
Jiří Hojer
Jan Maloušek

Přispívající redaktoři:
Miroslav Červenka
Lukáš Peřík
Tomasz Jaźwiński

OBSAH

- 2..Úvodník
3..Islám kontra Západ – Jan Engelgard
4..Turecko jde do Evropy – Jiří Hojer
6..Slovenská národní strana v kómatu – Róbert Švec
7..Unie kancléřů, premiérů a prezidentů – Tomasz Jaźwiński
8..Co dál s národním hnutím? – Martin Mikoláš
9..K otázkám národního hnutí – Lukáš Peřík
12..Evropa, Evropané – Alexandr Adler
15..Individualismus – zhubná ideologie levicově liberální společnosti – Vlastimil Podracký
18..John Bean: Mnoho odstínů černé – Milan Špinka
20..Nikolaj Berďajev – Jacek Bartyzel
22..Alcazar 1936 – Dariusz Ratajczak
23..Píšete nám...
24..Ze světa pravice

Názory autorů vyjádřené v článcích se nemusí shodovat s názory redakce Národní myšlenky

Nevyžádané příspěvky se nevracejí. Redakce si vyhrazuje právo zkracovat články a měnit jejich názvy

Vytištěno, vydáno a distribuováno o. s. Národní myšlenka, PO Box 18, Hodkovice n. M., 463 42

Číslo účtu: 51-0944120237/0100

Rozšiřují společností PNS, a.s.

Cena 25 Kč
(při zaslání poštou se poštovné připočítá)
Vychází čtvrtletně.
Číslo 4/2004 (XXVIII.) vyšlo 31. 12. 2004

„Pryč s křesťanem, přichází zednář.“

Tak komentoval podle agentury AGI Rocco Buttiglione osobu nově nominovaného italského komisaře EK Franca Frattiniho. Připomeňme, že Rocco Buttiglione byl donucen k rezignaci na svou nominaci na místo v nové Evropské komisi (EK) socialisty, komunisty, zelenými a liberály v Evropském parlamentu (EP), kteří kvůli jeho osobě hodlali poprvé v historii odmítnout složení nové EK jako celku (poslanci EP nemohou odmítnout pouze jednoho z komisařů, musí odmítnout složení komise jako celku). Komisaři jsou přítomni nominováni vládami jednotlivých členských států.

Problém s neschválením navržených členů EK dosud nenastal možná nikoliv kvůli slabé pozici EP, jak bylo popisováno většinou sdělovacích prostředků, ale protože EP ovládalo západoevropské tradiční současnosti lidovců (křesťanských demokratů) a socialistů, tedy stejné síly, které tvořily vlády jednotlivých států. Socialistům se podařilo ovládnout oblast nejen politické kultury natolik, že si lidovci s konformním přístupem obdobným nám známé české odnoži nedovolili příliš vybočit ze socialistické rovnostářské ideologie. Je jen logické, že pokud v některé instituci získají zastoupení jiné politické síly, nastane konec selanky a vztahy mezi institucemi se přiostrfí.

Víme například, že v Itálii byl v 90. letech v určitých kruzích termín „pravice“ skutečnou nadávkou. Tyto kruhy sledovaly výhradně socialistické a „pokrokové“ vládní televizní a rozhlasové stanice RAI, které příslušným způsobem stanovovaly, co je korektní a co není. A tyto kruhy s pohrdáním, odporem a také strachem sledovaly počínání mediálního magnáta Berlusconiho, který svým divákům „pokrokové“ metody nevnucoval, tedy „nevychovával je“ a byl úspěšný. Jak se ukázalo, velká část italských voličů byla dlouhou panující lidovecko-socialisticko-komunistickou selankou znechucena a Berlusconi sestavil vládu s dalšími novými a převážně pravicovými subjekty.

Berlusconiho vláda nominovala na post evropského komisaře pana Buttiglioneho. Ten se při svém „slyšení“ před poslanci dopustil neslýchaného porušení pravidel politické korektnosti stanovených pokrokovou politickou a kulturní frontou. Byl dotazován na názor na postavení žen a homosexuálů. Ve své odpovědi byl upřímný, možná upřímnější než náš druhdy nejoblíbenější politik – kluk z plakátu – premiér. Uvedl, že nehodlá navrhovat či provádět jakákoliv opatření, která by kohokoliv trestala, znevýhodňovala za to, že je ženou. Zároveň se však přihlásil ke konzervativním hodnotám a ocenil zejména nezastupitelnou roli žen při tvorbě a fungování rodin. Podobně u homosexuálů zmínil své náboženské citění, podle kterého je homosexuální chování hříchem. Co jiného se mohlo stát záminkou k rozpoutání boje rovnostářů všech barev proti „temným silám reakce“,

mám-li použít slovník z osnov komunistického školství, jímž většina z nás prošla a který se bohužel nadále běžně používá pod ještě vychytralšími maskami, než byl boj za hegemonii dělnické třídy.

Evropští lidovci nezklamali a jejich vlastní hodnoty, díky nimž byli často zvoleni, jim nestály za namáhavý střet s liberály, zelenými, komunisty a socialisty, takže se Buttiglione výrazněji obhajoby ze strany svých kolegů nedočkal. Předsesta nové komise Barroso tak raději ani nedodržel termín a nenechal EP hlasovat o nominovaných komisařích. Italská vláda byla nucena jmenovat namísto Buttiglioneho někoho jiného, nejlépe někoho sympatičtějšího klíce rovnostářů v EP, která je v souhrnu nadále silnější než jednotlivě nejpočetnější skupina lidovců. Nově nominovaný Franco Frattini prošel slyšením v EP 15. a 16. 11. 2004 a 17. 11. 2004 byla bez problémů schválena nová Evropská komise.

Mezitím Rocco Buttiglione komentoval své odstoupení od nominace na evropského komisaře tak, že pokud si má vybrat, zda zůstat křesťanem či stát se komisařem, zůstane raději křesťanem. Přístup ke své osobě označil za novodobou inkvizici. A své náboženské citění srovnal v jednom rozhovoru s domnělou příslušností ke komunistické straně dalšího nominovaného komisaře, Čecha Vladimíra Špidly, což nikomu nevadilo. A v rozhovoru popisovaném již v úvodu tohoto textu vyslovil obavy, aby se příslušnost k určitým náboženským skupinám (a my bychom doplnili i názorové skupiny) za chvíli nestala také překážkou ve výkonu dalších a dalších funkcí a povolání, pokud jeho víra se stala překážkou ve výkonu funkce evropského komisaře. A uvedl, že nově nominovaný italský eurokomisař je členem zednářské lóže a je zvědav, zda se bude opakovat stejná nespravedlnost jako u jeho osoby a poslanci EP budou pana Frattiniho vyslyšet z jeho postojů, stupně propojení a možného ovlivnění zednáři.

Jak poznamenávají světové agentury, odhaduje se, že zednářské lóže po celém světě mají okolo pěti milionů členů, jedná se o tajné společenstvo a podle některých výkladů se katolíci nemohou stát zednáři. V Itálii je otázka působení zednářů ještě stále poměrně žhavou po skandálu s členstvím a činností mnoha veřejně činných osob nakládajících s veřejnými prostředky v lóži P2 (Propaganda Due). Dodejme, že v moderní době byla P2 jedinou lóží, jejíž nezákonná činnost byla policií objevena a rozkryta.

Buttiglioneho projevy a reakce strážců korektnosti jsou každopádně příkladem nejen typicky italské schopnosti hovořit zajímavě i za cenu tvrzení polopravd a spíše instinktivních reakcí než opírání se o fakta, ale i vývoje v evropských institucích a celé naší společnosti. □